

ת"פ 8866/11/18 - בהג'ת אלרמילי נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 8866-11-18 מדינת ישראל נ' אלרמילי

בפני	כבוד השופטת שרה חביב
המבקש	בהג'ת אלרמילי
	באמצעות עו"ד יובל קינן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - פמ"ד
	באמצעות עו"ד ציון קינן

החלטה

בפניי בקשה לזיכוי הנאשם מהטעם שאין להשיב לאשמה לפי סעיף 158 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ובשל טענות מקדמיות נוספות.

עם סיום פרשת התביעה הודיע ב"כ הנאשם כי בכוונתו לטעון שאין להשיב לאשמה. בנוסף ולחילופין טען כי עם סיום פרשת התביעה התבססו ברף הנדרש די עובדות המצדיקות זיכוי הנאשם בשל טענות מקדמיות שונות. נטען כי כתב האישום אינו מגלה עבירה; כי לפרקליטות המחוז לא הייתה סמכות לנהל את ההליך; כי חקירתו של הנאשם מיום 20.12.2015 [ת/12, ת/14] היא פסולה ויש בפסול שבה כדי להוביל לזיכוי הנאשם; כי ננקטה בעניינו של הנאשם אכיפה בדרנית המצדיקה אף היא זיכוי.

המאשימה מתנגדת לבקשה ועומדת על ניהול ההליך עד תום בטענה כי הרימה את הנטל הנדרש ממנה בשלב זה של ההליך כדי לדחות את הבקשה לזיכוי מהטעם כי אין להשיב לאשמה, וכי אין ממש בטענות האחרות שהועלו.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, שמעתי את הראיות ועיינתי במסמכים שהוגשו מטעם הצדדים במהלך ניהול ההליך, מצאתי כי יש לדחות את הבקשה ולהורות להגנה להביא ראיות מטעם הנאשם, זאת ככל שיבחר לעשות כן על פי דין. לא מצאתי כי יש מקום להורות על זיכוי הנאשם בשלב זה בשל טענות אחרות שהועלו.

כתב האישום וההליך שנוהל

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן [להלן: "**כתב האישום**"] המייחס לו עבירות של שימוש במרמה ערמה ותחבולה - עבירה לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] [להלן: "**הפקודה**"]; ניהול ספרי חשבונות כוזבים - עבירה לפי סעיף 220(4) בפקודה; ניכוי מס תשומות שלא כדין, בנסיבות מחמירות - 17 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 [להלן: "**חוק מע"מ**"].

2. בכתב האישום נטען כי בין השנים 2013 ל- 2015 שימש הנאשם כמנהל בפועל של חברת ענבי הנגב [להלן גם: "**החברה**"]. המעשים המתוארים בוצעו על ידי הנאשם מתוקף תפקידו בחברה. אכרם יאסין [להלן: "**אכרם**"] הוא תושב עזה אשר הפעיל חברת הובלות בישראל; במסגרת עבודתו קיבל שירותי אחסון ממחסן "לוגיסטיק-פוינט" הממוקם באשדוד [להלן: "**המחסן**"]. במסגרת עבודתו של אכרם עם המחסן, ביקש מעובדת המחסן הגב' אילנה טנצר [להלן: "**אילנה**"] כי תנפיק לו חשבוניות פיקטיביות לפיהן עסקת האחסון לא בוצעה מולו אלא מול חברת ענבי הנגב אשר אינה קשורה לעסקה. אילנה ביצעה את בקשתו של אכרם והנפיקה 32 חשבוניות אותן שלחה לחברת ענבי הנגב.

הנאשם, מתוקף תפקידו בחברת ענבי הנגב, כלל בספרי החברה במזיד ובכוונה להשתמט ממס 17 חשבוניות מתוך 32 החשבוניות האמורות לעיל; זאת עשה למרות שידע כי הן פיקטיביות. שוויון של 17 החשבוניות הוא 2,510,033 ₪, כאשר המע"מ בגינן הוא 381,637 ₪.

נוכח ריבוי העבירות - 17 במספר - נטען בכתב האישום כי העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות.

3. במענה לכתב האישום, הסכים הנאשם כי החשבוניות המפורטות בכתב האישום נכללו בספרי החשבוניות של חברת ענבי הנגב, אך לטענת ההגנה החשבוניות אותן ניכה הנאשם בספרי חברת ענבי הנגב משקפות עסקת אמת. עוד טען ב"כ הנאשם כי מבחינה משפטית לא מתקיימות בנסיבות המפורטות בכתב האישום נסיבות מחמירות. עוד הסכים הנאשם כי פעל בחברת ענבי הנגב כמנהל, וכי פעולותיו הרלוונטיות נעשו בתפקידו זה.

לטענת ההגנה אכרם עבד בחברת הובלות אשר פעלה בעזה, והוא עשה שימוש בחברת ענבי הנגב כדי לבצע הובלות בתוך שטחי ישראל; לטענתו קיים הסכם ולפיו העבודה היא באחריותה של חברת ענבי הנגב. אכרם לא קיבל את השירותים, הוא אך הזמין את אותם שירותים או דאג שהם ינתנו לאחרים - בקצה ישנו יבואן תושב עזה שעשה שימוש בהובלות הללו בשטחי ישראל. אכרם ביצע את ההובלה ממעבר כרם שלום אל עזה באמצעות משאיות שלו.

כבר בשלב המענה הודיע ב"כ הנאשם כי בכוונתו לטעון כנגד סמכותו של התובע להגשת כתב האישום וכן טענה של הגנה מן הצדק, כפי שעשה בפועל בבקשה שבפניי.

4. ביום 16.7.2019 ביקש בא-כוח המאשימה לתקן את כתב האישום על דרך של הוספת עד, והבהיר כי לטענת המאשימה לאכרם לא הייתה חברת הובלות עצמאית בישראל, והוא עשה שימוש לשם פעילותו בישראל במשאיות שהיו רשומות על שם חברת ענבי הנגב. נתח הפעילות הזו היה שלו בבלעדיות, ועל כן מעמדו איננו מעמד של לקוח רגיל של חברת ענבי הנגב.

5. בנסיבות אלה נקבע התיק לשמיעת ראיות. מטעם התביעה העידו הגב' אילנה טנצר [עת/12]; הגב' חיה דנינו [עת/13]; הגב' פנינה רביבו [עת/15]; הגב' ליאת אסור [עת/16]; החוקר מר דני מרום [עת/17].

בסיום פרשת התביעה, ביקש ב"כ הנאשם לזכות אותו בטענה כי אין להשיב לאשמה ובשל טענות מקדמיות נוספות. הוגשו הבקשה דנן, תגובה לבקשה ותשובה מאת ההגנה.

כתב האישום אינו מגלה עבירה ואין להשיב לאשמה

6. ראש וראשון נטען כי הראיות שהביאה המאשימה אינן יכולות לבסס את העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, כי לאחר שמיעת עדי התביעה ניתן לכל היותר לבסס ברף הנדרש מחלוקת חשבונית על דרך הצגת העסקה בספרי החשבונות של חברת ענבי הנגב ותו לא.

7. על פי הטענה עולה לכאורה "סיפור עובדתי פשוט" ולפיו אכרם התקשר בהסכם "כלשהו" עם חברת ענבי הנגב להביא נתח פעילות מצד יבואנים מרצועת עזה שנדרשים לשירותי הובלה ואחסון בתוך שטחי ישראל כדי לקבל את הסחורה המיובאת מנמל אשדוד עד לכניסתה לרצועה. לעניין נתח פעילות זה אכרם הוא "יותר מלקוח רגיל". פריקת הסחורה במחסן והעמסתה על המשאיות לשם הובלתה למעבר כרם שלום ומשם לרצועת עזה, בוצעה על ידי חברת ענבי הנגב. על פי עדותה של אילנה [עת/12] אכרם פנה אל לוגיסטי פוינט לצורך קבלת שירותי האחסון בישראל, וזו האחרונה - הוציאה לבקשתו של אכרם חשבונית בגין השירות לחברת ענבי הנגב. הנאשם טען בחקירתו [ת/14] כי חברת ענבי הנגב הוציאה ללקוח [היבואן מרצועת עזה] חשבונית מס "קומפלט" בגין כל שלבי ההובלה מהנמל אל המעבר, כולל רכיב הפריקה וההעמסה על ידי לוגיסטי פוינט. אכרם דאג כי לוגיסטי פוינט תקבל תשלום על חלקה באופן ישיר, ועל פי עדותה של הגב' ליאת אסור [עת /16] נערכה התחשבות בקשר להוצאות שונות שהוציאה חברת ענבי הנגב עבור אותם סוחרים [כמו למשל אגרות בדיקה במעבר כרם שלום] התחשבות זו נרשמה כתשלום של ענבי הנגב עבור שירותי הפריקה של לוגיסטי פוינט.

מכאן על פי הנטען, "אין מחלוקת" כי אכן ניתנו שירותים, ואכן יצאו חשבוניות מס בגין השירותים שניתנו, והשאלה היחידה שבמחלוקת היא באיזה "כובע" פעל אכרם. אם פעל מטעם ענבי הנגב הרי שכל פעולותיו הן לחובתה ולזכותה של חברה זו - מכאן שכל ההוצאות וכל ההכנסות בגין נתח פעילות זה הן של ענבי הנגב והחשבוניות משקפות זאת.

8. לאור האמור לעיל נטען כי מכתב האישום עולה שאכרם פעל "במסגרת עבודתו בתחום ההובלות" כפי שנטען בסעיף 3 בכתב האישום, וכי פעילות זו כללה גם את "עבודתו של אכרם יאסין עם המחסן" כפי שנטען בסעיף 5 בכתב האישום. המשמעות של כתב האישום לאור האמור לעיל היא כי אכרם פעל מול חברת לוגיסטי פוינט בכובעו כמי שמפעיל חברת הובלות בישראל - היא חברת ענבי הנגב, מכאן שפעולותיו של אכרם מזכות את החברה. אכרם לא קיבל באופן אישי שירות מלוגיסטי פוינט והמחסנים שהיא מפעילה, אלא כמי שמפעיל חברת הובלות בישראל היא חברת ענבי הנגב. על כן אין כל פסול בהנפקת החשבוניות המוזכרות בכתב האישום לטובת החברה. עוד נטען שנוסח כתב האישום ולפיו "נתח פעילות" של ענבי הנגב הוקצה לטובתו של אכרם מרמז על שותפות בפעילות ולא על היותו לקוח, שהרי נטען בנוסף כי אכרם לא היה "לקוח רגיל".

נטען כי המאשימה לא הביאה ראיות המצביעות על כוונת הנאשם להתחמק או להשתמט מתשלום מס [של החברה]. לביסוס טענה זו חזר ב"כ הנאשם להפנות אל הודעותיו של הנאשם [ת/1, ת/14] שם טען הנאשם כי החשבונית שמנפיקה ענבי הנגב ללקוחותיה כוללת גם את הוצאות המחסן וגם את ההובלה.

עוד נטען כי המאשימה לא הוכיחה ואף לא הביאה כל ראיה ממנה עולה כי הנאשם גרם במעשיו להתחמקות החברה מתשלום מס. נטען כי היה על המאשימה להוכיח שדווחה הכנסה חייבת בסכום נמוך מזה שהיה בפועל. לא הוצגו מרכיבי הדוח שהוגש למס הכנסה ולא ניתן לדעת אם הייתה הפחתה במס על פי אותו הדוח.

9. טענה נוספת בנקודה זו היא כי למעשה מדובר בהוצאות אמת - ועל כן לא אין בניכוי כל כוונה להתחמק ממס: **"במס הכנסה - אין חשיבות דווקא לחשבוניות המס אלא לשאלה מה היו ההוצאות בפועל ומה היו ההכנסות בפועל. "הפרדה" בין נושא העסקאות לנושא התשלומים כפי שנעשתה על ידי החוקר דני מרום בחקירתו ת/14, לא בהכרח רלוונטית לשאלת החיוב במס הכנסה"** [ר' סיפת סעיף 20 לבקשה].

טענה זו עליו לדחות בשתי ידיים כבר בשלב זה של הדיון בבקשה. ככל שנעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות בדוח השנתי כדי לנכות הוצאות הרי שבוצעה עבירה על פי הפקודה. צודק ב"כ הנאשם כי ניתן לנכות הוצאות ולהוכיח בפני פקיד שומה בדרכים שונות, ולא דווקא על ידי חשבונית מס. שעה שנעשה שימוש בחשבונית פיקטיבית, השאלה אם ההוצאה היא הוצאה בפועל אם לאו איננה רלוונטית עוד.

10. ב"כ המאשימה טען בתגובתו כי ההגנה מניחה הנחות עובדתיות שאין להן אחיזה בחומר הראיות או בכתב האישום. על פי הנטען אכרם הפעיל חברת הובלות בישראל, באמצעות משאיות הרשומות על שם חברת ענבי הנגב ושעמדו לשימושו הבלעדי של אכרם. בנסיבות אלה, היה אכרם לקוח שונה מיתר לקוחות ענבי הנגב. לא ניתן לומר בנסיבות אלה כי פעילותו של אכרם היא פעילותה של החברה. זאת ועוד, הנאשם הודה בחקירתו ת/14 כי בשום שלב לא הועבר תשלום מאת ענבי הנגב אל לוגיסטי פוינט, ובכך יש כדי לנתק את הקשר בין החברה ובין המחסנים, ולהוליך למסקנה כי החשבוניות הרלוונטיות אינן משקפות עסקאות אמת בין לוגיסטי פוינט והחברה.

נטען כי אין ראיות בתיק החקירה מהן עולה כי הנאשם בשם החברה או החברה הוציאו חשבוניות לאכרם יאסין, אין חשבונית המשקפת עסקה אמתית בין החברה ובין לוגיסטי פוינט, שכן תשלומים לא הועברו מהחברה למחסן בשום שלב.

לעניין הדוח השנתי נטען כי דוחות החברה הוגשו כשהם כוללים חשבוניות שעל פי טענת המאשימה הן פיקטיביות, הנאשם הודה כי עשה שימוש בחשבוניות המוזכרות בכתב האישום בדוחות השנתיים של החברה, והנאשם הואשם בעבירה לפי סעיף 220(4) בפקודה שהיסוד העובדתי לפיו הוא ניהול חשבונות כוזבים ולא הגשת דוח כוזב. סעיף 220(5) בפקודה דן בכל ערמה מרמה או תחבולה - מדובר בסעיף כללי. בנסיבות אלה, נטען כי אין לקבל את הטענה ולפיה לא הוכח כי הנאשם הביא במעשים המיוחסים לו להתחמקות ממס.

באשר לראיות המתייחסות ליסוד הנפשי טענה המאשימה כי אל לבית המשפט לנתח באופן מפורט את הראיות בעניין זה שעה שמובאות ראיות המבססות את היסוד העובדתי ברף הדרוש לשלב דיוני זה.

11. צודק ב"כ המאשימה בטיעונו כי בשלב זה של הדיון, ועל פי עקרונותיו של סעיף 158 שהותוו בפסיקה - די בראיות בסיסיות בלבד לגבי רכיבי העבירה המרכזיים [ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' רפאל כחלון, פד"י לב(1), 170], וכי אם מתוך הראיות עולות שתי אפשרויות - ואחת מהן היא של הרשעה הרי שאין מקום לקבוע שלא קיימות ראיות לכאורה לשלב דיוני זה - השלב בו עובר נטל הבאת הראייה אל הנאשם. גרסת הנאשם כפי שהיא עולה מתוך חקירותיו היא חלק מראיות התביעה, ואם יש בגרסה זו כדי לסבך את הנאשם אין מקום להתעלם מנתון זה. גרסתו של הנאשם בחקירותיו לא תוביל לזיכוי ולא ניתן לסמוך עליה ממצאים עובדתיים שיובילו לזיכוי בשלב זה [ר' ע"פ 405/80 מדינת ישראל נ' זבולון בן אברהם שדמי, פ"ד לה(2), 757].

12. סבורתני שניתן לומר כבר בשלב זה כי הסיפור העובדתי המסופר לעיל בטענות ההגנה, הוא סיפור שעל הנאשם לגבות בעדות. לא ניתן לקבוע בשלב זה כי היה "הסכם כלשהו" בין אכרם ובין חברת ענבי הנגב, לא ניתן לבסס על טענותיו של הנאשם בחקירותיו באזהרה ממצאים לזכותו בשלב זה של הדיון, ובטרם נחקר בחקירה נגדית אודות גרסתו, ובשלב דיוני זה, בוודאי שאין מקום להעדיף א-פריורית טענות שהעלה הנאשם בחקירתו באזהרה אשר נשקלות לכאורה לזכותו ולהתעלם מטענות אחרות שלו המצביעות על אחריות פלילית לכאורה. צודק ב"כ הנאשם בתשובתו כי יש לקרוא את הודעותיו של הנאשם בחקירותיו באזהרה בכללותן, בהקשר שלהן ועל פי הנסיבות. בנסיבות אלה, יש לשקול גם את הטענות של ההגנה כנגד דרך החקירה של החוקר מרום. אך לא ניתן לבחור בשלב דיוני זה את התיזה המוליכה לזיכוי הנאשם על פני התיזה המרשיעה. על הנאשם לעלות על דוכן העדים לשם כך.

13. גם הטענה כי לא הובאו ראיות המצביעות על קיומו של היסוד הנפשי הנדרש להרשעה - יסוד המטרה איננה מדויקת. הנאשם בתשובתו לאישום הסכים כי נעשה שימוש בחשבוניות הנדונות בכתב האישום בדוחותיה של החברה. די בכך כדי לבסס את היסוד הנפשי הנדרש, היה ובית המשפט ישתכנע בתזה המאשימה באשר להנפקת החשבוניות לזכות החברה. ממילא בשלב זה לא מתעמק בית המשפט בקיומו של היסוד הנפשי הרלוונטי.

בנסיבות אלה לא ניתן לקבל את הטענה כי אין להשיב לאשמה ואני דוחה אותה.

14. מובן מאליו כי אין בכך כדי להצביע בהכרח על אשמתו של הנאשם, אלא כדי לקבוע שהמאשימה עמדה ברף הבסיסי הרובץ לפתחה בשלב זה של הדיון. לו יינתן מלוא המשקל לראיות המאשימה לא ניתן לומר כי תוצאה של הרשעה היא בלתי סבירה או בלתי מתקבלת על הדעת. להיפך. הנאשם צריך להביא ראיות כדי לתמוך בטענותיו העובדתיות ובטענות שיש לו כנגד משקלן או פרשנותן של ראיות המאשימה.

15. גם הטענה כי כתב האישום אינו מגלה עבירה איננה יכולה להתקבל. בכתב האישום נטען מפורשות: **"במסגרת עבודתו של אכרם יאסין עם המחסן ביקש מעובדת המחסן אילנה טנצר . . . כי תנפק לו חשבוניות פיקטיביות לפיהן עסקת האיחסון לא בוצעה מול אכרם יאסין אל מול חברת "ענבי הנגב" אשר אינה קשורה לעסקה". כל**

פרשנות אחרת לסעיף 5 בכתב האישום היא פרשנות עובדתית, שצריכה להישען על ראיות, גם כאלה שעל הנאשם להביא כאמור לעיל.

המסקנה כי אכרם יאסין מזכה בפעולותיו את ענבי הנגב איננה מתבקשת מתוך נוסח כתב האישום והיא פרשנות לנסיבות הנטענות על ידי ההגנה, ושההגנה מבקשת כי בית המשפט יקבל. הן את הנסיבות הנטענות ואת הפרשנות יש לבסס בראיות מטעם ההגנה.

פגם או פסול בכתב האישום - כתב האישום הוגש בחוסר סמכות

16. על פי הנטען העבירות לפי סעיף 220 בפקודת מס הכנסה הוכנסו לכתב האישום על מנת להקנות סמכות לפרקליט המחוז לנהל את ההליך נגד הנאשם, שכן לא ניתן היה להעמיד את הנאשם לדין בעבירות על פי חוק מע"מ, והראייה לכך היא כי החקירה התבצעה על ידי חוקרי מע"מ והנאשם הוזר בחקירותיו בגין עבירות לפי חוק מע"מ ולא בגין עבירות לפי הפקודה. יתירה מזו חוקר מע"מ אינו מוסמך לנהל חקירה בגין עבירות לפי הפקודה.

בנסיבות אלה, משנחקר הנאשם על ידי חוקר שהוסמך לפי חוק מע"מ על פי הפסיקה [ההגנה הפנתה לרע"פ 322/03 משה ח. אלי ע. בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל, פד"י נז(3), 851] היה עליו להעביר את תיק החקירה ל"תובע מיוחד" על פי אותו חיקוק - היינו תובע לפי חוק מע"מ.

עוד נטען כי על פי סעיף 142 בחוק מע"מ חל איסור על הוצאת חומר חקירה מאת רשות מע"מ שלא לתובע על פי חוק מע"מ ועל כן העברת ההודעה ת/1 לפרקליט מחוז הינה שלא כדין, שכן הנאשם נחקר במשרדי מע"מ [בהמשך נחקר בתחנת משטרה].

17. התובע הבהיר כי דרישת האזהרה כוללת דרישה עניינית באשר לנסיבות ביצוע העבירות ולא אזהרה בגין סעיפי חיקוק ספציפיים המהווים עבירה.

באשר לסמכות פרקליטות המחוז לנהל את ההליך - הרי שמדובר בחקירה שבוצעה בשיתוף פעולה בין משרדי מע"מ באר שבע ומשטרת ישראל, העבירות שבגין הוגש כתב אישום הן בסמכות הפרקליטות ולכן התיק טופל בפרקליטות המחוז. זאת ועוד, נטען כי לא נדרש כל אישור מיוחד לשם טיפול גם בתיק שעניינו עבירות מע"מ, בניגוד למקרים הפוכים בהם נדרשת הסמכה ספציפית לתובע מיוחד לנהל תיק שאינו בסמכותו המיוחדת.

18. לא מצאתי לקבל את הטענה דנן ואני דוחה אותה.

כפי שקבעתי לעיל, המאשימה עמדה בנטל הרובץ לפתחה להוכיח לכאורה ביצוע העבירות לפי סעיף 220 בפקודת מס הכנסה על ידי הנאשם. בנסיבות אלה, ברי כי הסמכות לטפל בהליך הינה של פרקליטות המחוז, וההגנה

איננה טוענת אחרת. הטענה כי הוגש כתב אישום בגין הוראות חיקוק שאינן מבוססות על חומר הראיות איננה יכולה לעמוד.

19. באשר לטענה כי הנאשם לא הוזהר בחקירותיו באזהרה בגין עבירות לפי פקודת מס הכנסה - טענה זו לא עלתה מפורשות בטיעוני ההגנה כטענה אשר יש בה כשלעצמה כדי להוביל לזיכוי בדין, אלא כתמיכה לטענה שכתב האישום הוגש שלא בסמכות.

טענה זו יפה לשלב הסיכומים של ההליך, וככל שהיא נכונה לגופו של עניין, ויש לשקול אותה בהתייחס לכלל נסיבות העניין והחקירה ומידת הפגיעה בהגנתו של הנאשם ככל שהתרחשה. מובן שיש לשקול את כלל השיקולים הרלוונטיים ולאזנם אל מול הראיות וחומרת העבירות המיוחסות לנאשם. אין זה שיקול מתאים לשלב זה של ההליך, בוודאי לא בנסיבות בהן עמדה המאשימה בנטל הרובץ לפתחה בשלב זה.

לגופו של עניין באשר לתוכן האזהרה אציין כי נכונה הטענה כי הדרישה היא להקפיד על הבהרת העובדות המעוררות את החשד, ולא על העניין הטכני של סעיפי החיקוק בלבד. מאחר ולא עלתה טענה מפורשת בעניין מצד ההגנה בנקודה זו, לא אדון בה בהרחבה שמא יבקשו הצדדים לטעון בעניין בשלב הסיכומים.

סופו של יום אני דוחה את הטענה כי לפרקליט המחוז אין סמכות לנהל את ההליך דנן.

הגנה מן הצדק - פגמים בחקירת הנאשם

20. טענה נוספת שהעלתה ההגנה נוגעת לפגמים בחקירתו של הנאשם [ת/12] אשר תומללה [ת/14]. להגנה טענות רבות באשר להבדלים שבין טופס החקירה ובין התמלול. מהבדלים אלה מבקשת ההגנה ללמוד כי גרסתו של הנאשם כפי שהיא מוצגת בת/12 היא למעשה עדות שמיעה של סברה של החוקר דני מרום שניהל את החקירה.

על פי הנטען שיטת החקירה של העד מרום הובילה לרשימת אמירות חלקיות או שאינן מדויקות מפיו של הנאשם, אשר אינן מגבשות את גרסתו האמתית. מדובר בשיטה פסולה שמוליכה לפסילת הודאת הנאשם ככל שניתן לקרוא הודאה כזו מתוך ת/12 ו-ת/14. תמלול החקירה הגיע אל התובע לאחר שהתגבש כתב האישום וכתוצאה כתב האישום נסמך על ראיה פסולה, הדבר גרם לבזבז משאבי ציבור ומשאבים של הנאשם באשר לייעוץ משפטי; בוודאי שהדבר הוביל לנזק באמינותה של מערכת אכיפת החוק. על פי הנטען מדובר ב"ראיה פיקטיבית המהווה מניפולציה של חוקר שמייצר הודאות שווא . . ."

בית המשפט התבקש לפסול את ההודאה ולהוקיע דרך פעולה זו.

21. בטרם נפנה לתגובת המאשימה, יש לציין כבר כעת כי אין מדובר בטענה שיש בכוחה להוליד לזיכוי בשלב זה של

ההליך. כאמור, על הנאשם לעלות לדוכן העדים וליתן גרסתו המלאה גם באשר לאופן התנהלות החקירה מנקודת מבטו. לא ארחיב בנקודה זו מאחר וכאמור לעיל דחיתי את הבקשה לזכות את הנאשם מהטעם שאין להשיב לאשמה, וכתוצאה הנאשם עשוי לבחור להעיד בהמשך ההליך. דיון נרחב בדבר ההודעה ת/12 מול התמלול ת/14 הוא מוקדם מדי.

ברי לאור האמור לעיל כי יש לדחות הטענה במובן שהיא איננה מוליכה לזיכוי בשלב זה. אין בכך כדי לחסום את דרכה של ההגנה מלהתייחס למהלך החקירה של הנאשם בשלב הסיכומים.

22. למעלה מן הצורך אציין כי המאשימה אינה רואה עין בעין עם ההגנה את ההבדלים הנטענים בין ת/12 ות/14, ועל פי טענת המאשימה ה"פרשנות" המיוחסת לחוקר למעשיו של הנאשם מקובלים על המאשימה ועומדים בבסיס התיזה המאשימה.

כאמור, הדברים ידונו בהכרעת הדין ככל שהצדדים יחזרו על טיעוניהם בסיכומיהם. בשלב זה אינני מזכה את הנאשם מטעם זה.

אכיפה בררנית

23. טענה אחרונה שהעלתה ההגנה היא של אכיפה סלקטיבית. על פי הנטען פרט לנאשם היו מעורבים בפעילות הפלילית הנטענת אכרם יאסין, הגב' אילנה טנצר, אשר הנפיקה את החשבוניות של לוגיסטי פוינט לטובת ענבי הנגב לבקשתו של אכרם יאסין, הגב' ליאת אסור, מנהלת החשבוניות של ענבי הנגב שפעלה לניכוי החשבוניות שנטען כי הן פיקטיביות.

פרט לנאשם אף אחד מהמעורבים האחרים לא עמד לדין בהיקף המתאים. אילנה טנצר הואשמה בעבירות קלות בלבד, שלא עולה מהן כל כוונה להתחמק או להשתמט ממס.

24. ראשית, כפי שעולה מתגובת המאשימה אכרם יאסין הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע לאחר להתחמק או להשתמט מתשלום מס. המסמכים הועברו לב"כ הנאשם אשר לא היה מודע לעניין, והוא חזר בו מטענתו באשר לאכרם יאסין.

באשר לגב' טנצר, אשר העידה בבית המשפט גם על נסיבות הרשעתה [ר' פר' מתומלל מיום 2.1.2020 בעמ' 19, ש' 5 והלאה], טענה המאשימה כי היא הורשעה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מסירת ידיעות ומסמכים לא נכונים הכוללות יסוד נפשי של רשלנות.

הגב' אסור הינה עובדת של ענבי הנגב הנתונה למרותו של הנאשם, וביצעה את שביקש אותה הנאשם לעשות,

תוך שהיא סבורה שהפעולות הן כדין.

חברת ענבי הנגב לא הועמדה לדין, חרף העובדה כי ניתן היה לעשות כן לאור הפעולות המיוחסות לנאשם במסגרת תפקידו כמנהל, וזאת מטעמים חסויים.

ב"כ הנאשם טען בתשובתו כי גם הנאשם סבר שהחשבוניות הונפקו כדין, כפי שסברה הגב' אסור, וכי אין בתגובת המאשימה כל הסבר לאי העמדתה לדין של החברה.

25. לא מצאתי פגם בהסדר הטיעון עם הגב' טנצר עליו דווח הן בעדותה והן בטיעוני הצדדים. מסמכי הסדר הטיעון לא הוצגו ובוודאי שאין בפני ראיות המצדיקות קביעה כי נעשה עם הגב' טנצר חסד בניהול ההליך הפלילי בעניינה.

שמעתי את עדותה של הגב' אסור הן בחקירה ראשית והן בנגדית. אינני סבורה כי ההחלטה שלא להעמידה לדין היא חסרת ביסוס או הגיון. מדובר במנהלת חשבונות שאיננה שולטת בניהול העסק של החברה, וצפוי כי מבחינתה ההסבר שנותן לה הנאשם באשר למקור החשבוניות עליהן היא מדווחת במערכת הנהלת החשבונות של החברה, הוא ההסבר הנכון. לא מצאתי, על פניו, כי היתה לה סיבה לחשוד בהוראותיו של הנאשם לפיהן היא פעלה. בוודאי הנאשם לא טוען כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות. טענתו כי סבר שהוא פועל כדין, וכי מדובר בפעילות שאיננה פלילית צריכה כאמור, להיתמך גם בראיות הגנה.

באשר לטענה כי החברה לא הועמדה לדין בשל טעמים חסויים - טענה זו אין בכוחי לבחון שעה שאלה לא הונחו בפניי. בעניין זה עומדת לזכות המאשימה חזקת תקינות פעולת הרשות. ככל שההגנה מבקשת לחלוק על פעולה זו, יש לפנות בדרכים המקובלות ועל פי הדין בבקשה מתאימה.

בנסיבות אלה, אני דוחה גם הטענה לאכיפה בירנית, בוודאי שאין בה להצדיק זיכוי בשלב זה של ההליך המשפטי.

סוף דבר, הבקשה נדחית על כל חלקיה.

כאן יש לציין כי ההחלטה צפויה היתה להינתן בדיון יום 18.3.2020. נוכח מצב החירום במשק והתקנות לשעת חירום שהופעלו גם ביחס לדיונים המתנהלים בבתי המשפט, הסכימו הצדדים כי החלטה זו תישלח אליהם באמצעות הדואר.

המזכירות תמציא העתק החלטתי לב"כ הצדדים.

ב"כ הנאשם יודיע תוכן ההחלטה לנאשם.

ניתנה היום, כ"ג אדר תש"פ, 19 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.